

XIV. kötet

Budapest, 1899. május 21-én.

21. szám.

Magán hordja.

Kérő. Miért kap Aranka kevesebbet, mint a huga?

Apa. Nézzen ide! (Mialatt a leány felnyitja a száját, megmutatván fogsorát). Mert ennek a szájában van a fél hozománya!

Bizonytalan.

Háziasszony (az újonnan beköltözött szobaúrhoz). Mikor kívánja, hogy reggel fölkeltem? Hét órakor?

Jogász. Nem bánom; de nem ígérhetem, hogy akkor már itthon leszek!

A pillangó.

Ó dolga van a pillangónak,
Bizonytalán jobb, mint énnekem.
Egyszer csak örült kedve támad
És átszáguld a réteken.

Nem fogja meg egy kis virág sem,
— A mint egy engem megfogott —
Hogy ezután csak őt szeresse,
A többit hagyja másnak ott.

Nem kéri számon csókjait sem,
— A mint egy megteszi velem —
A semmiházi pillangónak
Szabad a csók, a szerelem.

Anyósa nincs, se házatája
És mégis egyre csak szeret;
Nem tartozik stb. — Isten,
Tégy pillangóvá engemet!

Décsi Sándor.

A jószívű kis lány.

Klárka. Mama, eltapostam egy nagy pókot. Milyen jó, hogy ma a posztó cipő van a lábamon, legalább a póknak nem fájt olyan nagyon!

Mi a tatár?!..

Fölösleges megrémülnie a szives olvasónak, mintha most a «humoreszk» álarcza alatt embertani értekezést akarnék elébe csempészni a — tatárokról. Őszintén megvallom, már azért se teszek ilyet, mert nincs elég sütni valóm hozzá. Hanem hogy tudvalévő legyen, miért kevertem bele jelen históriámba ezt az ármányos emberfajzatot, először is annak rendje és módja szerint be kell mutatnom:

Ötveness Flóris, magy. kir. belügyminiszteri napidijast, a kinek élettörténete szomorú összefüggésben áll ezzel a kérdéssel: mi a tatár?

Diák korában a szegény Flóris gyerek vérmes reményekkel táplálkozott a saját jövőendő életsorsa felől. Igaz ugyan, hogy a remény, ha vérmes is, meglehetősen sovány koszt, egy nagyratörő ifjúnak elég azonban ennyi is.

Flóris a hivatalnoki pályára szánta el magát s verőfényes napjaiban néha már maga elé képzelte, miként fog pöffeszkedni piros bársony székében és mekkorákat fog ütni a zöld asztalra, ha valamelyes ügyekben az ő tanácsát fogják kikérni. Egy ilyen alkalommal megtörtént vele, hogy az asztalon álló tintás üveget ütötte széjjel öklével, a minek az lett a szomorú következménye, hogy kabátja eleje, vadonatúj nyakkendője, sőt az arcza is tele frieskázódott a violaszin tintával. Az igazán törekvő ifjúnak különben föl se kell venni ily csekélységet.

Ötveness Flórisnak végre is hosszas tanulás és folytonos éjjelezés után sikerült az egyetemi vizsgálatokon baj nélkül keresztül törnie magát. Nem kell a folytonos éjjelezést félreérteni. Flóris nem a kávéházakban és mulatóhelyeken tölté az éjt, hanem padlásszobájában, a kezdetlegesen összetákoltsz deszkaasztal előtt, a mi mindenesetre dicsérendő cselekedet volt tőle, ha kollégáit tekintjük, a kik épen az ellenkezőjét művelték. A rossz nyelvek különben azt beszélték róla, hogy ebben nem annyira törekvésének, mint inkább pénzsükének volt része.

A pletyka azonban nem ide tartozik... Elég maga a tény, hogy hősünk diplomához jutott és vakszerencse folytán valami eldugott vármegyébe nevezték ki, gondolom, ideiglenes, fizetéstelen joggyakornok-helyettesnek. Nem valami magas állás ugyan, de voltaképen több a semminél s a mi fő, — Ötveness Flóris meg volt vele elégedve, lévén ingyen ellátása és hajléka a feljebbvalója házábanál, a kinek tanulni vágyó sarját volt hivatva a tudomány végtelen lépcsőjének első fokára felsegíteni.

Bármily jelentéktelen volt is amaz állás, melyet Flóris betöltött, a megyei székhely lakossága előkelő modorú fiatal embernek ismerte. Még a «közvélemény», vagyis másképen az asszonyi nyelvek sem találtak rajta kifogásolni valót, mert ő a természetes, kilenczvenegy kilós fűszeresnével szemben is épen olyan udvariasan viselkedett, mint példának okáért Baán Tamás tizenhat éves

viruló leányával, Adállal. Utóbbihoz különben tiszta szerelmi viszony fűzte.

A leány — és a mi mérvadó — az apa sem utasította vissza a fiatal ember viselkedését. Baán Tamás nem tekintett arra, hogy Flóris szegény gyerek, mert ő maga is egyszerű paraszt szülőktől származott és mégis fölvergődött a hatszáz holdig. Flóris szerény és tartózkodó magaviselete pedig tetszett neki. A város fiatalsága ugyan gyáva, anyámasszony, alamuszinak mondta őt ezért; de az öregek szemében másképp tünt föl.

... Sokat fordult már az idő kereke. Ötveness egy fokkal magasabb hivatalba lépett; de leánykérés dolgában még nem merészelt nyilatkozni. Az öreg Baán immár kissé megsokalta ezt a végnélküli szerénységet és néha szinte a szájába rágta, hogy: «no szólj hát valamit a lányomról!» Azt csak még sem tehette, hogy önmaga kínálja oda Adállkáját.

Pedig úgy történt. Tamás apó egy szép délután a dohányzó-szobába vitte a gyereket. Kivallatta szépen életcéljai felől, kérdé tőle, milyen családból származik, szokott-e kártyázni, inni, milyen a politikai meggyőződése... és így tovább.

Flóris az ő zavarában csak ennyit felelt minden egyes kérdésre:

— Igen, kérem alássan!... Nem, tekintetes uram!

Nem tudta mire vélni ezt a szokatlan vallatást, míg végre az öreg kijátszotta a kártyát.

— Aztán gondolunk-e asszonyra, öcsém?

Felelet helyett Flóris a pamlag rojtjával játszadozott és pirulva elmosolyodott.

— Ugy-e, most megcsiptem! — szólt tovább Baán uram, — én már különben rég észrevettem, hogy a konyhám körül settenkedik. Mi?

— Ugyan, tekintetes uram!...

— No, azért nem kell szégyenkezni. Hiszen nem a szakácsnéra értettem. Adél is künn szokott néha járni.

Az ifjú a földre szegezte tekintetét, hogy zavarát elpalástolhassa. Azt hitte, hogy most szemrehányást fog kapni. Pedig dehogy!

— Hát tetszik a lány, úgy-e kópé?

— Kinek ne tetszenék — ő!?

Ötvenest most már fölbátorította az a tudat, hogy érzelmeit szívesen fogadják.

— Hát ha kell, esztendőre neked adom!...

— Mi a ta... Apám! — kiáltott fel örömittasan a fiú és leborult hozzá, hogy megcsókolja a kezét.

Mire a sziv viharjai lecsendesedtek, nyugodtan tárgyalt egymással a két ember. Flóris bőbeszédű lett, elmondotta élettörténetét és terveit a jövőre vonatkozólag. Tamás apa pedig válaszul a saját igénytelen származásáról kezdett mesélni s hogy mire vitte mégis az Úristen

segedelmével. Immár szép vagyonnak az ura, van jó vetőföldje, erdeje, vizimalmai, tehenészete, két kőháza . . .

— Aztán ez valamikor mind a tiétek lesz.

— Mi a tatár?! — kiáltott föl lelkesedéssel Flóris; de azután hirtelen elnémult, tudván, hogy illetlenül viselkedett. Baán Tamás maga is furcsa szemmel nézett rá azért a fölkiáltásért, meg az előbbiért, a melyet mégis sikerült Ötvenesnek valahogy elharapni.

— Kedves apámuram, — kezdett ismét a beszédbe a vőlegény-jelölt, — nézze el ezt a hibámat. Akaratom ellenére csúszik ki mindig a számból s nem tudok elszokni tőle.

— Csak igyekezzél elhagyni ezt a szokásodat, mert biz egy kicsit furcsán hangzik ilyen alkalmakkor.

*

Csakhogy az volt ám a bökkenő a dologban, hogy Flórisnak föltétel adatott az ígélet mellett: hogy magának rövid úton tisztességes állást szerezzen. Ezt a maga emberségéből nem tudta volna egyhamar kiküzdni, ha ebben segítőre nem talál a jövődöbeli apósa személyében. Az öreg úr ugyanis tekintélyes polgára lévén a városnak, kinyerte a főispán támogatását az ifju számára. Ötveness különben az idők folyamán lassan-lassan csiszolódott, a társaságban bátrabbá vált, nyelve is ügyesebben forgott immár, annyira, hogy nemsokára kedélyes ember hírébe jött és mindenütt szívesen fogadták, — csak ne lett volna ez a rút szavajárása: *mi a tatár?*

Ettől minden boszankodása és kellemetlensége ellenére

Pontos meghatározás.

Afrika-utazó. Midőn legutóbb az egyenlítőn áthaladtam, a hajó földézetén *tulzás nélkül* negyvenöt fok melegünk volt, sőt *egy kis tulzással* ötven fok!

Tavaszi mámor.

Majd megszakadt a rózsa ága,
Olyan sok rózsa volt azon!
Csaknem megölt az illatmámor,
Oly dúsan ült a zöld gazon!

Majd megszakadt szívem miattad,
Olyan nagyon szerettelek!
Csaknem megölt a fürteiddel
Reám boruló mennyezet.

Mikor pedig a rózsa ága
Mind elhullatta szirmait
S illattalan csipős szelektől
Lehervadt a zöld csalit:

Szívemre is hatott a példa
És többé nem szerettelek,
Mert szívem' csak a rózsaillat
S a zöld gaz vesztegette meg.

Décsi Sándor.

sem tudott megválni és már-már köznevetség tárgya volt, hogy minden alkalomkor előhozakodott vele:

— Mi a tatár?! . . .

Időközben meghívást kapott a főispántól. Tudta már, hogy előléptetése végett hivatja és azért frakkba bujtatta túlkarcú derekát s kihallgatásra jelentkezett.

A kurta szavu, rideg gróf, szokásától eltérően, nyájasan fogadta őt.

Leültette és rövid beszélgetés után áttért a tárgyra.

— Tudja talán, hogy megüresedett az aljegyzőség. Baán úr megbízható ajánlása folytán önre gondoltam . . .

— Mi a tatár?! — pattant fel örömeiben a boldog Flóris, azután hirtelen elhalványult, látva a főispán arcán a rögtöni átváltozást, melyet szerencsétlen fölkiáltása előidézett.

Meglepetéséből komor szavak riasztották fel.

— Különbem nem mondok semmi bizonyosat.

S egy távozásra intó kézmozdulatra Flóris búsan balagott ki a hivatalos teremből. E végzetes meggondolatlanságával örökre elütött magától egy jó állást s egy kedves leányt.

Az eset természetesen az egész városban hirre kapott és Ötveness Flóris kényszerülve volt a megyéből végleg kitenni a lábát.

Sok utánjárásra sikerült neki valamiképen napidijasi minőségben a minisztériumba bejutni. Most is minduntalan azt hangoztatja:

— Mi a tatár!

Maróthi János.

A szokás hatalma.

Borbélylegény (egy teljesen kopasz úrhoz, miután elkészült a borotválással). Hajat nyírni is parancsol?

A szolgálat jutalma.

Laczika. Nézd csak, mama, mennyi rendjele van annak a rendőrnek! Úgy-e azért kapta őket, mert sok embert kísért be?

Édes emlékek.

Zöld sudar fák árnyékában
Hintalózni esőndesen,
Szépen egymáshoz simulva . . .
Mily boldogság, Istenem!
Évek mulnak, ám a kedves
Nem felejtí sohasem,
Hogy hintázni és ringatni
Mily boldogság, Istenem!

Eredménytelen.

A. No, hogyan aludt a mult éjjel? Megfogadta tanácsomat és számlált?

B. Ezernyolczszázig számláltam.

A. Akkor aztán elaludt?

B. Akkor aztán hatot ütött az óra s föl kellett kelnem.

Czigány-ízlés.

Kvárglival tartotta jól az egyszeri hivatalnok a muzsikusz cigányt.

— No more, jó volt az ebéd? — kérde a hivatalnok.

— Jónak jó vót, — válaszolt a füstös, — csakhogy most jó vóna egy kis vániliá ságú pálinkát inni utána.

Féltékeny.

Ur. Tehát maga a mi új szobalányunk; közölte már magával a feleségem, hogy mi a kötelessége?

Szobalány. Igenis, hogy térjek ki mindig a nagyságos úr útjából.

A turista-egyletben.

Vendég. Kik azok az urak, a kik olyan büszkén ülnek oda át az asztalnál?

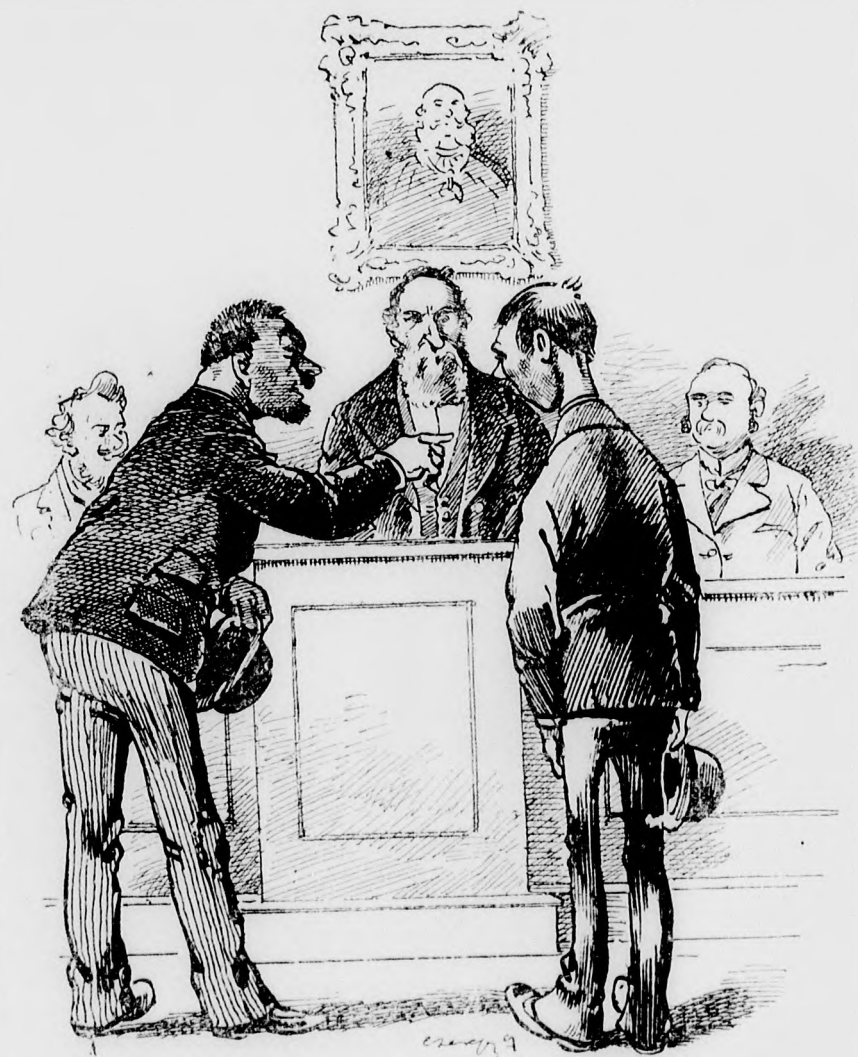
Turista. Azok olyan turisták, a kik már száz méternél magasabbról zuhantak le.

Jóval biztatja.

Utas (egy csárdára mutatva). Ugyan gazduram, meg lehet-e abban a korcsmában szállni? Jó hire van neki?

Paraszt (foghegyről). Meghiszem azt, a multkor is három zsványt fogtak el benne.

Szó szerint.

Bíró. Önt azzal vádolják, hogy panaszost kövel fejbe ütötte. Beismeri tettét?

Vádlott. Én büntelen vagyok!

Bíró. De hiszen tanuk vannak rá, hogy kövel dobálta.

Vádlott. Ugy van; csakhogy azt mondta az Üdvözítő: «a ki büntelennek érzi magát, az dobja rá az első követ!»

Nő. Völegénykorodban azt mondtad, hogy kétszáz forintot keresel havonta.

Férj. Igen, annyit keresek, de csak százat találok.

Hogy lehet fordított képet felvenni ?

Egy fényképész felvételt csinált a faluszélen egy zsebrák cigány-putri előtt.

— No rajkók, krajezárt kaptok, álljatok szépen, majd leveszlek benneteket, — szólt a fényképész.

Azzal rájuk irányította a készülék esővét. De mire hármát olvasott, valamennyi purdé elkezdett tótágast állni.

— Csák hámár! — kiáltott az öreg more, — forgássá ázs úr ázst ázs irge-fogó másinát utánok!

A börzén.

Gelb. Hollottál oljont, oz o rondjos Schwarz edj volódi oristokroto lett!

Kárpelesz. Hodj-hodj?

Gelb. Hodj? Hát csopa grófoktul levetett rohábón jár.

Czirkuszban.

Bandika. Papa, kérem, kik azok a légtornászok?

Apa. Oly művészek, a kik egyik hintáról a másikra átrepülnek.

Bandika. Hát szárnyuk van, hogy tudnak repülni?

Végzetes horgászás,

vagy: potyka helyett «aranyhal».

I.

II.

III.

IV.

V.

Jól dicséri.

Úr, (miután megízlelte a bort). Miféle bor ez, koresmáros úr?

Koresmáros (büszkén). Saját termésem.

Úr. No, gyenge boreczet mellett megállja helyét.

Körülriva.

Bíró. Mi a foglalkozása?

Vádlott. Én aranyhalakkal kereskedem.

Bíró. Tehát halkereskedő.

Vádlott. Nem, házasságközvetítő vagyok.

Titok.

Titokban semmi sem marad,
Jogánál fogva mind szabad,
A mit látunk s mit éreznünk,
Rabbá semmit sem tehetünk.

A szív, a melynek titka van,
Miként a zsarnok, nyugtalan,
Bilincsét ha rázza a rab, —
Titokban semmi sem marad.

Haan Béla.

Kitalálta.

Orosz teával kínálták meg a morét. Rum helyett valaki tréfából halzsirt öntött a csészébe.

— No more, — szólt a társaság egyik tagja, — hogy ízlik a tea? Egyenesen Muszkaországból jött.

— Meg is éreztem a ságán, — vágta vissza a füstös, — mért nágyon is bágáriá ízse ván.

Megfelelt.

Tanító (a vendéglős fiához). Pista fiam, mondd meg, hány liter bor fér egy hektoliteres hordóba?

Pista. Azt az apámtól tessék megkérdezni, én még nem vagyok benne jártas.

Igazat mondott.

Orvos. Legyen nyugodt, uram, felesége ezzel a betegséggel még tíz évig is élélhet!

Férj (siralmasan). Kedves doktor úr, ezt a kijelentését nem vagyok képes meghálálni.

A Bach-világból.

Egy meztelen cigánygyereket náspágolt a német adótárnok.

— Mit akár ázs úr ázszsál a gyérékkel? — szólt nagy mérgesen a more, — tán a bőrit akárjá ánnák is megegzsékválni?

Elhamarkodott diagnózis.

Orvos (betegét vizsgálva). Itt a szív körül jókora daganatot találtam, a melyet föltétlenül el kell távolítani!

Beteg (öltözködés közben). Bocsánat, doktor úr, az az én pénzes erszényem s kérem, ne igyekezzék olyan gyorsan eltávolítani.

A «kis pipá»-ban.

Pinczér (egy vendéghez, a kinek asztalkendője lyukas). Bossánat, nagyságos úr, rögtön hozok más asztalkendő-t.

Vendég. Hagyja el, Sándor, ezek a lyukak legalább mind tiszták!

Kopasz mentség.

Bíró. Önt rajta érték, a mint egy földszinti lakás ablakát benyomta.

Vádlott. Azt csak egészségi szempontból tettem, mert az orvosom azt mondta, hogy éjjelre mindig nyissam ki az ablakot.

Ok a béremelésre.

Férj (nyaralótulajdonos). Hallga! A bokorban fülemile esattog!

Nő. Gyorsan emeld föl a lakók házbérét, a mig el nem hallgat!

Arzátlan koldus.

Koldus. Épen most hallottam egy barátomtól, hogy a nagysága tiz fillért adott neki, mivel csak egy lába van.

Hölgy. Az igaz.

Koldus. No, akkor adjon nekem húsz fillért, mert nekem két lábam van.

A bosszú.

Úr. Nagysád nem szokott sohase főzni?

Hölgy. De igen, ha nagyon megharagszom a férjemre.

A legnagyobb bizonytalanság.

A. Mi véleménye van a Falb időjósatairól?

B. Oh azok olyan bizonytalanok, hogy az ember még az *ellenkezőjére* se esküdhetik!

Szószerint vette.

Tanító. No, Palkó, hát tegnap miért nem jöttünk megint iskolába?

Palkó. Igen, hát tanító úr se volt itt?

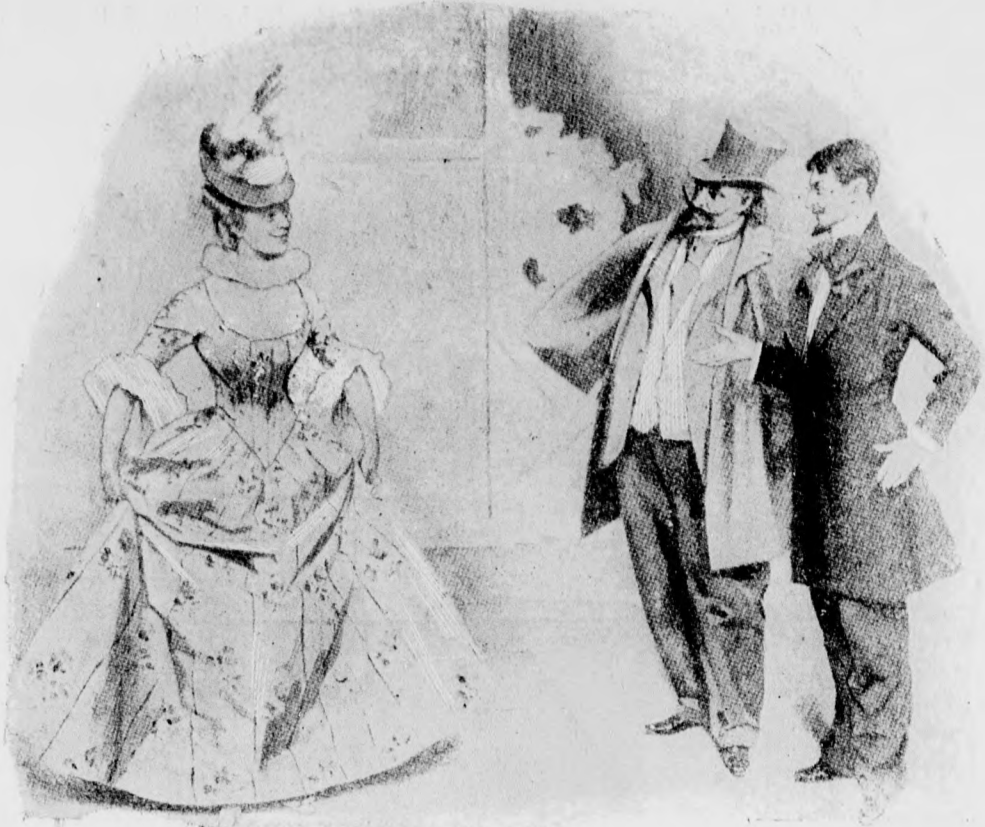
Vizsgán.

Göcsej egyik falujában
Vizsgán van a lelkiatya,
S a mint a legelső kérdést
Katekizmusból feladja:

A nemzetes iskolaszék
Sopánkodik: «No ez furesa!
— Hány az Isten? ki teremtett? —
Pap létére — ezt se tudja?»

Farkass Károly.

Egyszerűbb.

Rendező. Ebben a ruhában az ön felesége nem léphet föl! Ezen változtatni kell!

Színigazgató. Hova gondol? Akkor változtassuk meg egyszerűen a — darabot!

Elvesztett fogadás.

N... vidéki városban történt. Az ott időző szintársulat hősszerelmese és komikusa a fölött vitatkozott, kinek nehezebb a szerepköre.

A komikus kicsinyíté a hősszerelmezt, úgymond, ő sokkal igazabban érti e szerepet. Több se kellett. Mindjárt kész volt fogadni a hősszerelmes 30 frtban (félhavi gázsiban), hogy a komikus elbukik ebben a szerepben. Meg is kötötték a fogadást, a direktor, a ki jelen volt a színen, mindjárt kiosztotta a másnapra előadásra Romeo szerepét a komikusnak.

Nagy várakozással nézett a közönség az előadás elé, mert kitudódott a fogadás.

A hősszerelmes ott ült már jókor, az első páholyban s alig várta, hogy megkezdjék az előadást, hogy láthassa a felsülést.

De im mi történt! A színházi szolga levelet hozott számára. Mint a halott, oly halvány lett, mikor elolvasta a levél tartalmát, melyben ez állott:

«Kedves barátom! A fogadást elvesztetted, színpadon nem nehéz valakit elcsábítani, — az én szerepem nehezebb volt. Feleséged s én a körülmények közt jól érezzük magunkat. Légy szíves küldd utánunk a fogadáson nyert 30 frtot, tudod, a mézes hetekben pénzre mindig van szükség. Tisztelet volt nőd s kedves barátod,

Cservári.»

Képzeltetni a szegény hősszerelmes bosszuságát, a ki-

Puha arczbőr.

Egy cigány összeveszett Mózsival, az árendással s véletlenül úgy pofon ütötte Mózsit, hogy elkékült bele az arcza.

— Ugyan cigány, hogy tudtad úgy megütni Mózsit, hiszen csupa kék folt az egész arcza! — korholta a bíró a cigányt.

— Hát tehetek én róla, — vágta vissza a füstös, — hogy oján fájn bír ván ázs ábrázátján?!

Egyéni felfogás.

Tanár. Mondja meg nekem, Poharas, mit nevezünk abszolút alkoholnak?

Felsőbb kereskedelmi hallgató. Abszolút alkoholnak nevezük azt az alkoholt, a melyre az embernek az életben abszolút szüksége van.

A milyen megilleti.

A. Hát az idevaló fegyenczeknek fürdeniök is szabad?

B. Magától értetődik, csak hogy ők *ülőfürdőt* kapnak.

nek e mellett még el is kellett játszani a szerepet, mivel más alkalmas egyén nem volt kéznél. A közönség értesülvén a történetekről, hatalmas tapsokkal kárpótolta a felsült színészt; pedig ez egyszer igen szomorú Romeo volt.

Cservári uram azonban még máig is várja a harmincz forintját.

A ki nem túlságosan okos, azt a szerelem csakhamar ostobává teszi.

*

Vannak emberek, a kik olyan *zöldek*, hogy egyre elpirulnak.

*

A jegygyűrűk első szeméit képezik a későbbi nehéz rabláncznak.

A félreismert bajuszkötő.

A háziszolga egy felvidéki szállodában meglátva az alvó turistát, a kinek fel van kötve a bajusza, így monologizál:

— Teringettét, milyen jó szer a horkolás ellen! Ilyet én is veszek a feleségemnek!

Óvatos.

A. Csak találnék egy hordárt, a ki elvinné ezt a bokré-tát a menyasszonyomnak!

B. Hiszen itt is áll egy a sarkon!

A. Igen, de az nekem nagyon csinos!

A nőképzőből.

Tanár. Hogy hívják azt a szép köteléket, a mely a nőt a férfihoz fűzi?

Bakfis. Egy szép karperecz.

Budapest, B. B. Ideje volt már a fölfrissítésnek, mert a régi-ekből már tisztára kifogytunk. Most is a javából valók. — N.-Szt.-Miklós. Egyiket e közlendők közé tettük, a többiben ismert öt-leteket szedett rimbe. — Budapest, H. A hosszabb vers csattanósabb befejezést érdemelne. — Budapest, B. Z. Mind sikerült, csak hogy nem mind eredeti. — Augur. Akad köztük néhány használható. — Budapest, T. L. Kevés híján bekerülnek. — Vác. Cs. Jóízű adomák s jobbára eredetiek is. — Budapest, P. Gy. Válogatunk ben-nök. — Postás. Nincs közöttük kivető.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Baróti Lajos.

Franklin-társulat nyomdája.

Elsőrangu hazai gyártmány.

Pontos czím:

ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR
RÉSZVÉNY-TÁRSULAT
BUDAPEST.

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó
kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel és szakszerű felvilágosi-
tással díjmentesen szolgálunk.

Szecs-kavágók.

Morzsolók.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe
szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes címképpel 1 frt 50.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

A képeket horganyba edzi FREUND.

A legrégebbi származásu

viszketeg és sömör

minden neme és faja ellen figyelemre méltó készítmény az

Ichtiol-Salycyl

mely ezen bajokat alaposan gyógyítja.

Orvosok által is rendelve és ajánlva!

T. cz. Erényi Béla gyógyszerész urnak!

Szabadszálláson.

A hozzám kísérletezés végett beküldött, Uraságod által készített «Ichtiol Salycyl»-t a viszketeg minden neme ellen (ótvár-bőrlobok) teljes megelégedéssel használtam és mint legmegbízhatóbb szert a viszketeg és sömör-bántalomban szenvedőknek a legmelegebben ajánlom.

Tisztelettel dr. Lányi László.

Egy nagy tégely ára 1 frt 50 kr. Utasítás mellékelve. Postai rendeléseket azonnal elintézi a készítő: Erényi Béla, Szabadszállás 5. (Pestmegye). Kapható a főraktárban is: Török József, Király-utca 12.

Műfogak és fogsorok

a legjobb minőségben és a legjutányosabb árak mellett készíttetnek, a nélkül, hogy a gyökereket el kellene távolítani, 10 évi írásbeli jótállás mellett.

Hivatalnokoknak 50%-al olcsóbban.

Kivánatra részletfizetésre is.

KEMÉNY E.

Budapest, VII., Kerepesi-ut 36. bejárat
Klauzál-utca 2. I. em.

Hajfitalító biztos és kipróbált szer őszhaj, fejkorpa és hajhullás ellen, negyed literes üveg 1 frt 50 kr. Fülöp Gy. (ezelőtt Török K.) Budapest, Kálvin-tér 3. I. 7. és Török József gyógyszerésznél Király-utca 12.

THEDO TANÁR

SZAKÁL-HAGYMÁJA

a legjobb és legbiztosabb szer, mely szép szakál növesztést idézi elő. Ez a szakál növesztést hihetetlen gyorsasággal idézi elő, úgy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használata folytán a legrövidebb idő alatt szép teli szakált nyertek, mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Ara egy csomaggal 2 frt 10 kr. és 1 frt.

T. Fürst József gyógyszerész urnak Prágában.

Csak egy üveg szakálgagyma használata meglepő gyors szakálnövesztést idézett elő nálam, a miért köszönetet mondok es tetszésére bizom önnek, hogy ezen sorokat nyilvánosságra hozza.

Bécs. Stimsold J. K., déli vasúti hivatalnok.

Eder Ferencz gyógyszerész urnak Brünmben.

A nekem küldött szakálgagyma igen jól bevált, a miért önnek köszönetet mondok. Kérem stb.

Mistek (Morvaország).

Otpreda József.

Tekintetes ur!

Örömmel értesitem önt, hogy küldött szakálgagymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használom, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakált növesztett. Ismerőseim részére kérek meg két csomagot postán küldeni.

Linz, 1882. jun. 25.

Tisztelettel Linhart K.

Kapható: Budapest, Török József ur gyógyszerésztárában, Király-utca 12. szám.

STERNBERGÁRMINÉSTESTVÉRE

Cs. és kir. szabad.

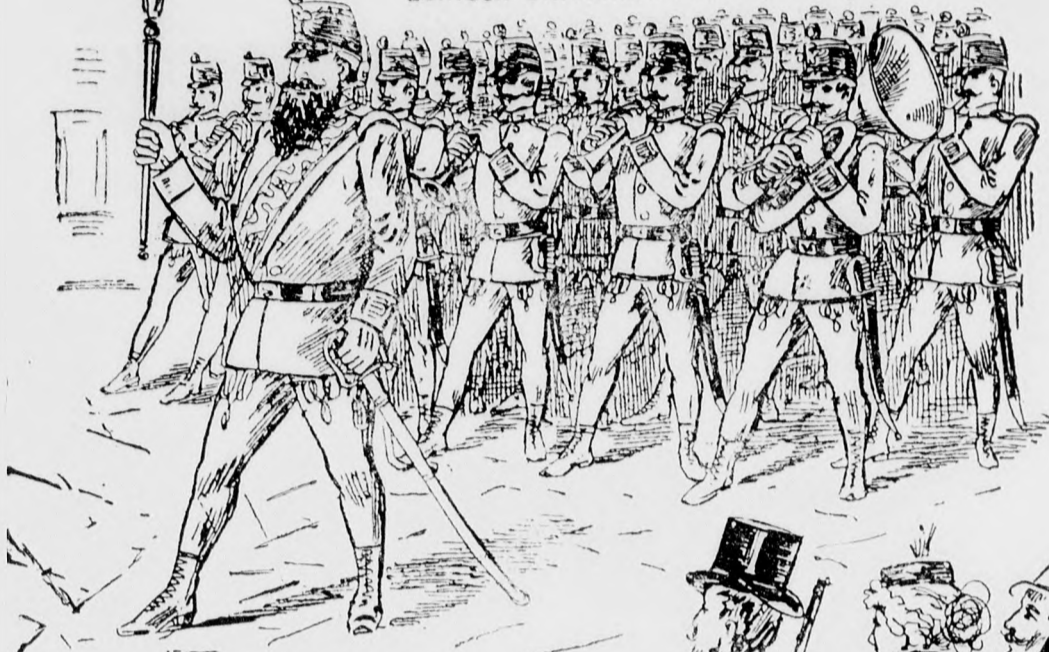
HANGSZERIPAR

Budapest, VII., Kerepesi-út 36. sz.

Cimbalmok, hegedűk, fuvolák és teljes zenekari felszerelések.

Zenélő dísz és pipere tárgyak, mechan. salon-hangszerek.

Minden alkalomra illő zenélő ajándékok.

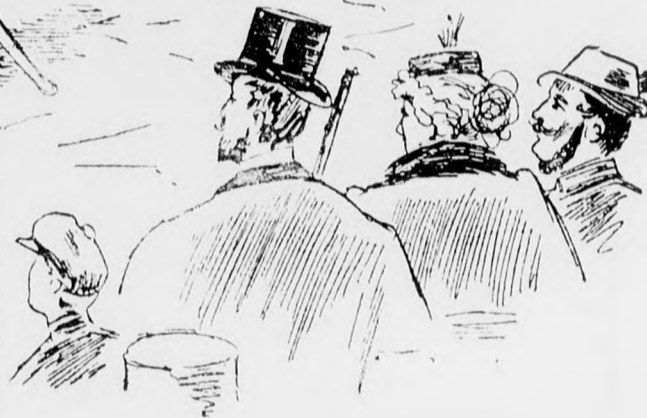

Zongora-termek:

Kossuth Lajos - utca 22.
(Károly-körút sarkán).

ZENEPALOTA.

Illusztrált árjegyzék (minden cikkről külön) ingyen kapható

Szenzáció!

Szenzáció!

40%-al olcsóbb mint máskor!

Butor-eladás.

Nagyobb mennyiségű kizárólag szolid és száraz fából készült butorok előnyös vétele utján azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy háló-, ebédlő-, szalon- és uriszoba berendezéseket barock, ó-német, renaissance és angol stylusban minden versenyt kizáró áron adhatok és pedig:

Hálószoza, fekete márvány, matt vagy félmatt	120 frt	Kredencz, matt vagy félmatt, fekete márvány	45 frt
Hálószoza, fekete márvány, faragott	150 frt	Kredencz, matt, faragott, fekete márvány	50 frt
Hálószoza, fekete márvány, oszlopos	190 frt	Kredencz, matt, faragott, nyitott középpel	65 frt
Hálószoza, fekete márvány, angol stylben	175 frt	Kredencz, oszlopos, nyitott, középpel, fekete márvány	80 frt
Hálószoza, fekete márvány, barock stylben	330 frt	Kredencz, 3 ajtós oszlopos	110 frt

Ebédlő-asztal, íróasztal, trumeau, szalonsztal, varróasztal, ottománok stb. Nagy választék kész szalon boudoir és uriszoba berendezésekben a legegyszerűbb francia selyemszövet, peluche, Velour de Génée és más szövetektől kezdve a legfinomabbig.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 11.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Két évi jótállás.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földművelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége

József főherczeg udvari szállító

és szerb kir. udvari szállító.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési cikkeknek tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Pontos címre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

HÁZTELKET

olcsón vehet mindenki, kinek állandó foglalkozása van.

A Herrich örökösök Kispest-Szent-
Lőrinczi birtokán

290 házhely eladó,

melyek [vételára öt év alatt] négyszögölenként

heti egy krajczáros

részletekben törleszthető.

Minden vevő csekély heti részletekben eszközölt befizetések által olyan házhely birtokába jut, melyek értéke nap-nap után emelkedik.

A forgalmat ma a Ludoviczeumtól induló gőzmozdonyu közuti vasut közvetíti, mely vasut folyó évben villamossá alakíttatik át, s így közuti villamos forgalomban ép ugy elérhető a telep, mint a főváros bármely része.

Bővebb felvilágosítás nyerhető

SCHIFFER MIKSA

okl. mérnöknél

(lakik Budapesten, VI., Vörösmarty-utcza 58.) és a postamesternél Szt.-Lőrinczen.